અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

==========

ગુજરાત હાઈકોર્ટ, અમદાવાદ ખાતે

ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૯૩૨/૧૯૯૭

મંજૂરી અને સહી માટે:

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી કે.જે. ઠાકર **સહી/–**

==========

૧	શું સ્થાનિક સમાચારપત્રોના પત્રકારોને ચુકાદો જોવાની મંજૂરી આપી શકાય?	હા
૨	રિપોર્ટરને મોકલવામાં આવે કે નહીં?	હા
૩	શું માનનીય ન્યાયમૂર્તિઓ ચુકાદાની અંતિમ નકલ જોવા માગે છે?	ના
૪	શું આ કેસમાં ભારતના બંધારણ, ૧૯૫૦ અથવા તે હેઠળ કરવામાં આવેલા કોઈ હુકમના અર્થઘટન અંગેનો કાયદાનો કોઈ મહત્વનો પ્રશ્ન સમાવિષ્ટ છે?	ના
૫	શું તે સિવિલ જજને પરિપત્રિત કરવાનો છે?	ના

==========

ખોડાભાઈ મંગળભાઈ ચૌહાણ અને ૧....અપીલકર્તા(ઓ)

વિરુદ્ધ

ગુજરાત રાજ્ય....સામાવાળા(ઓ)/પ્રતિવાદી(ઓ)

==========

ઉપસ્થિતિ:

અપીલકર્તા(ઓ) નં. ૧ – ૨ તરફે વકીલ શ્રી બી.એસ. પટેલ

અપીલકર્તા(ઓ) નં. ૧ – ૨ તરફે વકીલ શ્રીમતી રંજન બી. પટેલ

સામાવાળા(ઓ)/પ્રતિવાદી(ઓ) નં. ૧ તરફે એ.પી.પી. સુશ્રી મોનાલી ભટ્ટ

==========

કોરમ: **માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી કે.જે. ઠાકર**

તારીખ: ૦૬/૦૨/૨૦૧૫

મૌખિક ચુકાદો

૧. હાલની અપીલ અપીલકર્તાઓ દ્વારા સેશન્સ કેસ નં. ૨૨૩/૧૯૯૬ માં વિદ્વાન એડિશનલ સેશન્સ જજ, ખેડા મુ. નડિયાદ દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલા તારીખ ૧૮.૦૯.૧૯૯૭ ના ચુકાદા અને હુકમ સામે કોડ ઓફ ક્રિમિનલ પ્રોસિજરની કલમ ૩૭૪ હેઠળ દાખલ કરવામાં આવેલ છે, જેના દ્વારા અપીલકર્તા નં. ૨ ને ઇન્ડિયન પીનલ કોડ (જે હવે પછી ટૂંકમાં "આઈ.પી.સી." તરીકે ઉલ્લેખિત છે) ની કલમ ૩૦૪ (II) અને ૩૨૩ હેઠળ શિક્ષાપાત્ર ગુનાઓ માટે દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યા હતા, જ્યારે આરોપી નં. ૧ ને આઈ.પી.સી. ની કલમ ૩૪ સાથે વાંચતાં કલમ ૩૨૩ અને ૩૦૪ (II) હેઠળ શિક્ષાપાત્ર ગુનાઓ માટે દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યા હતા.

૨. ફરિયાદપક્ષનો કેસ ટૂંકમાં એવો છે કે પ્રશ્નવાળો ગુનો તારીખ ૨૭ ફેબ્રુઆરી ૧૯૯૬ ના રોજ સાંજે આશરે ૧૯.૦૦ વાગ્યે, મહેમદાવાદ તાલુકો, જિલ્લો–ખેડાની પ્રાદેશિક હકુમતમાં આવેલા ગામ–વાસણા ખુર્દ ખાતે બન્યો હતો. એવો આક્ષેપ છે કે આરોપી નં. ૧ ખોડાભાઈ મંગળભાઈ ચૌહાણ અને ધનીબેન ખોડાભાઈ ચૌહાણ, મૃતક કુલાભાઈના સંબંધીઓ છે. આરોપી નં. ૧ એ મૃતક કુલાભાઈના ભાઈ છે અને આરોપી નં. ૨ એ ભાભી છે. મૃતક કુલાભાઈ મંગળભાઈ ચૌહાણ અને ખોડાભાઈ વચ્ચેનો વિવાદ તેમના પિતા મંગળભાઈ ચૌહાણ પાસેથી વારસામાં મળેલી ખેતીની જમીનની વહેંચણી બાબતે શરૂ થયો હતો. ફરિયાદપક્ષનો એવો કેસ છે કે મૃતક કુલાભાઈને તેમના પિતા મંગળભાઈ પાસેથી ૪ વીઘા જેટલી પૈતૃક મિલકત વારસામાં મળી હતી. આ જમીનની વહેંચણી કરવામાં આવી હતી અને મૃતક કુલાભાઈના ભાઈ એવા બુધાભાઈને એક વીઘા જમીન આપવામાં આવી હતી, ૧ વીઘા જમીન આરોપી ખોડાભાઈના હિસ્સામાં આવી હતી, અને મૃતક કુલાભાઈ પાસે એક વીઘા જમીનનો કબજો હતો. મૃતકના પિતાના કબજા હેઠળની બાકીની જમીન ગીરો મૂકેલી હતી, જમીન સામે લીધેલી લોન મૃતક કુલાભાઈએ ભરપાઈ કરી હતી, અને ત્યારપછી, વિવાદિત જમીનનો કબજો તેમની પાસે હતો. ફરિયાદપક્ષનો વધુમાં એવો કેસ છે કે વિવાદિત જમીન પર મૃતક કુલાભાઈનો કબજો હોવાથી, તે આરોપી ખોડાભાઈ અને ધનીબેનને ગમતું ન હતું, અને તેથી, તેમના સંબંધો તણાવપૂર્ણ હતા અને આરોપીઓ પોતાના હિસ્સાની માગણી કરી રહ્યા હતા.

૨.૧ ફરિયાદપક્ષનો વધુમાં એવો કેસ છે કે બનાવના દિવસે સાંજે આશરે ૧૯.૦૦ વાગ્યે, મૃતક કુલાભાઈ અને તેમની પત્ની રેવાબેન ફરિયાદી સાક્ષી–૧ પોતાના ઘરે હાજર હતા. બંને આરોપી વ્યક્તિઓ, ખોડાભાઈ અને ધનીબેન તેમના ઘરે આવ્યા અને તેમને ગાળો આપવા લાગ્યા. મૃતક કુલાભાઈએ તેણીને ગાળો ન આપવાની સલાહ આપી, જેના પરિણામે, બંને આરોપી વ્યક્તિઓ ઉશ્કેરાઈ ગયા અને લાકડી લઈ આવ્યા. આરોપી નં. ૨ ધનીબેને મૃતક કુલાભાઈને માથા પર અને નીચેના અંગ પર લાકડી વડે ઈજા પહોંચાડી અને આરોપી ખોડાભાઈએ કુલાભાઈને જમણા હાથે અને ખભાના ભાગે ઈજા પહોંચાડી.

૨.૨ ફરિયાદપક્ષનો વધુમાં એવો કેસ છે કે મૃતક કુલાભાઈ અને રેવાબેને કરેલી બૂમાબૂમથી નજીકમાં રહેતા લત્તાના લોકો દોડી આવ્યા અને પરિણામે, બંને આરોપી વ્યક્તિઓ બનાવના સ્થળેથી ભાગી ગયા.

૨.૩ ફરિયાદપક્ષનો વધુમાં એવો કેસ છે કે ત્યારપછી ફરિયાદી સાક્ષી–૧ રેવાબેને ખેડા ટાઉન પોલીસ સ્ટેશનનો આશરો લીધો, આંક ૨૩ વાળી માહિતી આપી, પરંતુ, પ્રારંભિક માહિતી નોન–કોગ્નિઝેબલ ગુનાની હોવાનું જણાયું હતું, અને તે મતલબની નોંધ સ્ટેશન ડાયરીમાં કરવામાં આવી હતી અને નિયમિત

એફ.આઈ.આર. નોંધવામાં આવી ન હતી. સંબંધિત નોંધ એન.સી. નં. ૧૨/૯૬ તરીકે કરવામાં આવી હતી.

૨.૪ ફરિયાદપક્ષનો વધુમાં એવો કેસ છે કે ઈજાગ્રસ્ત કુલાભાઈને પહેલાં અમદાવાદ ખાતે સિવિલ હોસ્પિટલમાં દાખલ કરવામાં આવ્યા હતા, જ્યાં તેમની સારવાર કરવામાં આવી હતી. ત્યારપછી, મૃતક કુલાભાઈને તેમની પુત્રી દ્વારા અમદાવાદથી વિજાપુર લઈ જવામાં આવ્યા હતા. વિજાપુર ખાતે મૃતક કુલાભાઈની તબિયત ગંભીર બની હતી, અને તેમને વિજાપુર ખાતે ટી.બી. હોસ્પિટલમાં દાખલ કરવામાં આવ્યા હતા અને સારવાર દરમિયાન મૃતક કુલાભાઈનું અવસાન થયું હતું. પોસ્ટમોર્ટમ કરતાં મૃતકના માથાના ભાગે થયેલી ઈજાઓ મૃત્યુનું કારણ હોવાનું જણાયું હતું.

૨.૫ ફરિયાદપક્ષનો વધુમાં એવો કેસ છે કે આંક ૨૩ પર આપેલી નોન–કોગ્નિઝેબલ ગુનાની નોંધના સંદર્ભમાં ખેડા ટાઉન પોલીસ સ્ટેશન દ્વારા નિયમિત એફ.આઈ.આર. નોંધવામાં આવી હતી, ત્યારપછી, તપાસ હાથ ધરવામાં આવી હતી અને વિદ્વાન મેજિસ્ટ્રેટની કોર્ટમાં આરોપીઓ વિરુદ્ધ ચાર્જશીટ દાખલ કરવામાં આવી હતી અને આરોપી વ્યક્તિઓ ખોડાભાઈ મંગળભાઈ ચૌહાણ અને ધનીબેન ખોડાભાઈ ચૌહાણ સામે ઈન્ડિયન પીનલ કોડની કલમ ૧૧૪ સાથે વાંચતાં કલમ ૩૦૨, કલમ ૧૧૪ સાથે વાંચતાં કલમ ૩૨૩ અને કલમ ૧૧૪

સાથે વાંચતાં કલમ ૫૦૪ હેઠળ શિક્ષાપાત્ર ગુનાઓ માટે આરોપ મૂકવામાં આવ્યો હતો. આ કેસ માત્ર સેશન્સ કોર્ટ દ્વારા જ ચલાવવાપાત્ર હોવાથી, સદર કેસ સેશન્સ કોર્ટમાં કમિટ કરવામાં આવ્યો હતો. ત્યારપછી, આરોપીઓ સામે આરોપ ઘડવામાં આવ્યો અને તેમને સમજાવવામાં આવ્યો, જેમાં આરોપી વ્યક્તિઓએ ગુનાનો ઇનકાર કર્યો અને કેસ ચલાવવાની માગણી કરી.

૨.૬ આરોપીઓ સામેના આરોપો પુરવાર કરવા માટે, ફરિયાદપક્ષે કેટલાક સાક્ષીઓને તપાસ્યા હતા અને દસ્તાવેજી પુરાવા પણ રજૂ કર્યા હતા.

૨.૭ ત્યારપછી, ફરિયાદપક્ષ દ્વારા ક્લોઝિંગ પુરસિસ દાખલ કર્યા બાદ, કોડ ઓફ ક્રિમિનલ પ્રોસિજર, ૧૯૭૩ ની કલમ ૩૧૩ હેઠળ આરોપી વ્યક્તિઓના વિશેષ નિવેદનો નોંધવામાં આવ્યા હતા. આરોપી વ્યક્તિઓએ ફરિયાદપક્ષના કેસનો ઇનકાર કર્યો હતો અને રજૂઆત કરી હતી કે તેમની સામે ખોટો કેસ કરવામાં આવ્યો છે.

૨.૮ ટ્રાયલના અંતે અને મૌખિક તેમજ દસ્તાવેજી પુરાવાની મૂલવણી કર્યા પછી, વિદ્વાન જજે વાદગ્રસ્ત ચુકાદા દ્વારા અપીલકર્તાઓ–આરોપીઓને દોષિત ઠેરવ્યા હતા.

૨.૯ સેશન્સ કેસ નં. ૨૨૩/૧૯૯૬ માં વિદ્વાન એડિશનલ સેશન્સ જજ, ખેડા મુ. નડિયાદ દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલા તારીખ ૧૮.૦૯.૧૯૯૭ ના દોષસિદ્ધિના સદર ચુકાદા અને હુકમથી વ્યથિત અને અસંતુષ્ટ થઈને, અપીલકર્તાઓએ આ કોર્ટ સમક્ષ હાલની અપીલ દાખલ કરેલ છે.

૩. અપીલકર્તાઓ તરફના વિદ્વાન વકીલ શ્રી બી.એસ. પટેલે રજૂઆત કરી હતી કે વિદ્વાન એડિશનલ સેશન્સ જજ, ખેડા મુ. નડિયાદે અપીલકર્તાઓને ઉપરોક્ત ગુના માટે દોષિત ઠેરવવામાં કાયદાકીય ભૂલ કરી છે. તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે વિદ્વાન એડિશનલ સેશન્સ જજ એ બાબતની મૂલવણી કરવામાં અને ધ્યાને લેવામાં નિષ્ફળ રહ્યા છે કે ફરિયાદી પક્ષ અને આરોપીઓ વચ્ચે અણબનાવની લાગણી હોવાના કારણે હાલના અપીલકર્તાઓ વિરુદ્ધ ખોટો કેસ દાખલ કરવામાં આવ્યો હતો. તેમણે એવી પણ રજૂઆત કરી હતી કે વિદ્વાન ટ્રાયલ જજ એ બાબતની મૂલવણી કરવામાં અને ધ્યાને લેવામાં નિષ્ફળ રહ્યા છે કે રેવાબેન અને અન્ય સાક્ષીઓના પુરાવામાં મહત્વપૂર્ણ વિસંગતતાઓ હતી, જેમના પુરાવા ફરિયાદપક્ષના કેસ સાથે અસંગત છે. તેમણે એવી પણ રજૂઆત કરી હતી કે વિદ્વાન ટ્રાયલ જજે મૃતક કુલાભાઈનું મૃત્યુ માનવવધ હતું તેવા નિષ્કર્ષ પર આવવામાં ભૂલ કરી છે. તેમણે એવી પણ રજૂઆત કરી હતી કે મૃતકને થયેલી ઈજાઓના કારણે તેમનું મૃત્યુ થયું હતું તેમ કહી શકાય નહીં, કારણ કે મેડિકલ કેસ પેપર્સ દર્શાવે છે કે ખોપરીમાં કોઈ ફ્રેક્ચર ન હતું. તેમણે એવી પણ રજૂઆત

કરી હતી કે વિદ્વાન ટ્રાયલ જજે વિજાપુર હોસ્પિટલમાં આપવામાં આવેલી કેસની હિસ્ટ્રી પણ ધ્યાને લીધી નથી. તેમણે એવી પણ રજૂઆત કરી હતી કે રેવાબેને એફ.આઈ.આર. માં આરોપી નં. ૧ નું નામ આપ્યું નથી અને તેથી તેમના પુરાવા પર વિદ્વાન ટ્રાયલ જજ દ્વારા વિશ્વાસ મૂકી શકાયો ન હોત. તેમણે એવી પણ રજૂઆત કરી હતી કે મૃતકે પણ અપીલકર્તાઓના નામ લીધા ન હતા, જોકે તેઓ સંબંધી હતા અને તેમને ઓળખતા હતા.

૪. શ્રી પટેલે વધુમાં રજૂઆત કરી હતી કે વિદ્વાન એડિશનલ સેશન્સ જજ એ બાબતની મૂલવણી કરવામાં અને ધ્યાને લેવામાં નિષ્ફળ રહ્યા છે કે રેકોર્ડ પરના પુરાવાના આધારે આરોપીઓએ ગુનો કર્યો છે તેવા ચોક્કસ નિષ્કર્ષ પર પહોંચવું શક્ય ન હતું. તેમણે એવી પણ રજૂઆત કરી હતી કે આરોપી વ્યક્તિઓની ઉંમરને ધ્યાનમાં રાખીને અને બનાવની તારીખથી લગભગ ૧૯ વર્ષ વીતી ગયા હોવાની હકીકતને ધ્યાનમાં રાખીને, માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતના ***"અંકુશ શિવાજી ગાયકવાડ વિરૂદ્ધ સ્ટેટ ઓફ મહારાષ્ટ્ર,* ૨૦૧૩ (૬) સ્કેલ ૭૭૮** ના ચુકાદાને ધ્યાને લેતાં, જેને આ કોર્ટ દ્વારા અનેક ચુકાદાઓમાં અનુસરવામાં આવ્યો છે, આ કોર્ટ કોડ ઓફ ક્રિમિનલ પ્રોસિજરની કલમ ૩૫૭ ની જોગવાઈઓનો ઉપયોગ કરી શકે છે અને દંડની રકમ વધારીને અપીલ મંજૂર કરી શકે છે.

૫. બીજી તરફ, સુશ્રી ભટ્ટે હાલની અપીલનો સખત વિરોધ કર્યો હતો અને ટ્રાયલ કોર્ટના હુકમનું સમર્થન કરતાં જણાવ્યું હતું કે આરોપી–અપીલકર્તાઓ ફરિયાદીના ઘરે ગયા હતા અને તેમને ઈજાઓ પહોંચાડી હતી. સુશ્રી ભટ્ટે રજૂઆત કરી હતી કે રેકોર્ડ પરના પુરાવાઓને ખાસ કરીને નજરે જોનાર સાક્ષીના વર્ઝન અને તબીબી પુરાવાને ધ્યાનમાં લેતાં, બનાવના સ્થળે આરોપીઓની હાજરી સાબિત થાય છે. તેણીએ વધુમાં રજૂઆત કરી હતી કે તબીબી પુરાવા મુજબ, મૃતકના મૃત્યુનું કારણ માથાની ઈજા છે, અને તેથી, વિદ્વાન ટ્રાયલ જજે યોગ્ય રીતે આરોપી–અપીલકર્તાઓને દોષિત ઠેરવ્યા છે. તેણીએ વધુમાં રજૂઆત કરી હતી કે વિદ્વાન ટ્રાયલ જજે બાબતના તમામ પાસાઓ પર વિચારણા કરી છે અને ગુનાની ગંભીરતાને ધ્યાનમાં રાખીને, વાદગ્રસ્ત ચુકાદો બહાલ રાખવો જરૂરી છે અને હાલની અપીલ રદ કરવામાં આવે. સુશ્રી ભટ્ટે એવી પણ રજૂઆત કરી હતી કે આરોપીઓ દ્વારા આચરવામાં આવેલા ગુનાને ધ્યાનમાં લેતાં, તેઓ કલમ ૩૫૭ હેઠળના લાભ માટે હકદાર રહેશે નહીં અને રજૂઆત કરી હતી કે માત્ર સમય વીતી જવાના કારણે ઉદારતા દાખવવી જોઈએ તેવો આ કેસ નથી.

૬. મેં બંને પક્ષોના વિદ્વાન વકીલોને સાંભળ્યા છે અને રેકોર્ડ પરના પુરાવાનું અવલોકન કર્યું છે. મૃતકના શબનું પોસ્ટમોર્ટમ કરનાર ડો. ભોગીલાલ કેશવલાલ પટેલે આંક ૩૦ પરના પોતાના પુરાવામાં જણાવ્યું છે કે તપાસ દરમિયાન લોહીના ગંઠાવા સાથે સબડ્યુરલ હેમેટોમા સાથે પેરિએટલ અને ટેમ્પોરલ ભાગનું

ફ્રેક્ચર જણાયું હતું અને મૃતકને થયેલી આ ઈજા કુદરતી સામાન્ય ક્રમમાં મૃત્યુ નીપજાવવા માટે પૂરતી હતી. આ તારણ મૃતકના પોસ્ટમોર્ટમ રિપોર્ટમાં પણ નોંધવામાં આવ્યું છે. તેથી, આ ડૉક્ટરના પુરાવામાં કોઈ ખામી શોધી શકાતી નથી અને શ્રી પટેલની એવી રજૂઆત સ્વીકારી શકાય નહીં કે મૃતકના શરીર પર કોઈ બાહ્ય ઈજાઓ ન હોવાથી, વિદ્વાન ટ્રાયલ જજે અપીલકર્તાઓને દોષિત ઠેરવવામાં ભૂલ કરી છે. મૃતકનું મૃત્યુ માનવવધ હતું તેવું ઠરાવવામાં વિદ્વાન ટ્રાયલ જજે કોઈ ભૂલ કરી નથી.

૭. ફરિયાદી સાક્ષી–૧ ની જુબાની સાથે આંક ૨૩ વાળી એફ.આઈ.આર. પરથી જાહેર થાય છે કે આરોપી નં. ૨ એ મૃતક કુલાભાઈના માથા પર જીવલેણ ઘા કર્યો હતો, અને આરોપી નં. ૧ એ તેણીને અને તેના પતિ કુલાભાઈને સાદી ઈજાઓ પહોંચાડી હતી. ફરિયાદી સાક્ષી–૨, ડો. સંજય કોલ્કે, આંક ૨૪ નો પુરાવો ફરિયાદી સાક્ષી–૧, રેવાબેનના પુરાવાને સમર્થન પૂરું પાડે છે. ફરિયાદી સાક્ષી–૨ એ પોતાના તબીબી અહેવાલ આંક ૨૫ માં મૃતક કુલાભાઈના શરીર પર બે ઈજાઓ જોઈ હતી. ઈજા નં. ૧ ખભાના ભાગે ૧" x ૧" નું કન્ટ્યુઝન હોવાનું જણાયું હતું, અને મૃતક કુલાભાઈ માથાના દુખાવાની ફરિયાદ કરતા પણ જણાયા હતા. એક્સ–રે તપાસ કરતાં, ખોપરીના હાડકાનું ફ્રેક્ચર જણાયું હતું. સદર ફ્રેક્ચર પેરિએટલ ટેમ્પોરલ પ્રદેશમાં હતું. તેથી, તેમણે મૃતકને અમદાવાદની સિવિલ હોસ્પિટલમાં રીફર કર્યા હતા, કારણ કે ખેડા સિવિલ હોસ્પિટલમાં ન્યુરો

સર્જરીની સુવિધા ન હતી. જો ફરિયાદી સાક્ષી–૩, બુધાભાઈના પુરાવાને ફરિયાદી સાક્ષી–૧ અને ફરિયાદી સાક્ષી–૨ ના પુરાવા તથા આંક ૨૫ અને ૨૬ ના પ્રકાશમાં જોવામાં આવે, તો તે પણ ફરિયાદપક્ષના કેસને મજબૂત બનાવે છે. ભોગ બનનાર રેવાબેને કરેલી બૂમાબૂમ સાંભળીને બનાવના સ્થળે પહોંચનાર બુધાભાઈ ફરિયાદી સાક્ષી–૩ પ્રથમ વ્યક્તિ હતા. તેમણે મૃતક કુલાભાઈને જમીન પર પડેલા જોયા, અને તે સમયે, ફરિયાદી સાક્ષી–૧, રેવાબેને તેણીને તેમજ તેના પતિ મૃતક કુલાભાઈને ઈજાઓ પહોંચાડવામાં આરોપી વ્યક્તિઓની સંડોવણી દર્શાવતા સમગ્ર બનાવની વિગત જણાવી હતી. બનાવના તુરંત બાદ, ફરિયાદી સાક્ષી–૧ દ્વારા ફરિયાદી સાક્ષી–૩ ને સમગ્ર હકીકત સમજાવવામાં આવી હતી, અને ત્યારપછી, તે બંને કુલાભાઈને સિવિલ હોસ્પિટલ, ખેડા લઈ ગયા હતા, અને ત્યારપછી, ફરિયાદી સાક્ષી–૨, ડો. સંજય કોલ્કેને પેરિએટલ ટેમ્પોરલ પ્રદેશમાં ઈજાઓ જણાઈ હતી. જો આ ત્રણેય સાક્ષીઓના પુરાવા એકસાથે વાંચવામાં આવે, તો માત્ર એવું જ અનુમાન લગાવી શકાય કે આરોપી નં. ૨, ધનીબેને મૃતક કુલાભાઈને લાકડી વડે તેમના માથા પર ઈજા પહોંચાડી હતી. આરોપી નં. ૧ ની સંડોવણી પણ સાબિત થયેલી જણાય છે કારણ કે આંક ૨૬ માં દર્શાવેલ ઈજાઓ ફરિયાદી સાક્ષી–૧, રેવાબેનના શરીર પર જણાયેલ છે, જે ડાબા અગ્રબાહુ પર ૧/૨" x ૧/૨" x ૧/૨" ના આકારમાં છોલાયેલી ઈજા અને તેણીના ખભાના ભાગે ૧" x ૧" નું કન્ટ્યુઝન પ્રકારની છે. ઈજાઓ પહોંચાડનાર આરોપી નં. ૧, ખોડાભાઈ છે કારણ કે એફ.આઈ.આર. આંક ૨૩

માં તેમની ભૂમિકા ખાસ દર્શાવવામાં આવી છે કે ખોડાભાઈએ ફરિયાદી સાક્ષી–૧ ને તેણીના જમણા હાથે ઈજા પહોંચાડી હતી અને વધુમાં તેમણે તેણીના ખભાના ભાગે પણ ઈજા પહોંચાડી હતી. આંક ૨૩ માં દર્શાવ્યા મુજબની આ બાબતની વિગતો આ સાક્ષી દ્વારા સરતપાસમાં સમર્થિત કરવામાં આવી છે જે આંક ૧૨ પર નોંધવામાં આવેલ છે. આમ, તે સ્પષ્ટ છે કે બંને આરોપીઓએ ઈજાઓ પહોંચાડી હતી અને તેઓ જાણતા હતા કે માથા પર લાકડાના પાટિયા વડે કોઈને મારવાથી ખોપરીને ગંભીર ઈજા થશે. તેથી, એમ કહી શકાય નહીં કે વિદ્વાન જજે આરોપીઓને દોષિત ઠેરવવામાં ભૂલ કરી છે અને વાદગ્રસ્ત ચુકાદામાં કોઈ ખામી શોધી શકાતી નથી.

૮. બનાવ વખતે આરોપી–અપીલકર્તાઓ હાજર હતા તે સાબિત થયું હોવાથી અને આરોપીઓએ ગુનો આચરવામાં ભાગ લીધો ન હતો તેવું દર્શાવવા માટે વિદ્વાન વકીલ શ્રી પટેલ દ્વારા આ કોર્ટ સમક્ષ કશું રજૂ કરવામાં આવ્યું ન હોવાથી, આ કોર્ટનો એવો મત છે કે દોષસિદ્ધિ રદ કે અમાન્ય કરી શકાય નહીં અને અપીલકર્તાઓ સ્પષ્ટ નિર્દોષ મુક્તિ માટે હકદાર નથી. જોકે, અપીલકર્તાઓને ફાળે આવેલી ભૂમિકાને જોતાં, અને ૧૯ વર્ષ વીતી ગયા હોવાની હકીકતને ધ્યાનમાં લેતાં તેમજ કલમ ૩૫૭ ની જોગવાઈઓને ધ્યાને લેતાં, જે વિદ્વાન વકીલ શ્રી પટેલ દ્વારા ***"અંકુશ શિવાજી ગાયકવાડ વિરૂદ્ધ સ્ટેટ ઓફ મહારાષ્ટ્ર,"*** **૨૦૧૩ (૬) સ્કેલ ૭૭૮** ના ચુકાદા પર અને ક્રિમિનલ અપીલ નં.

૧૫૫૨/૨૦૦૪ માં આ કોર્ટના ચુકાદા પર આધાર રાખીને રજૂ કરવામાં આવી છે, જેમાં ઠરાવવામાં આવ્યું છે કે સીઆર.પી.સી. ની કલમ ૩૫૭ ની પેટા-કલમ (૩) નો સિદ્ધાંત કોર્ટને વળતર આપવાની સત્તા આપે છે, મને જણાય છે કે જો આરોપીઓને સજાના બદલામાં વળતર ચૂકવવાનો નિર્દેશ આપવામાં આવે તો તે ન્યાયના હિતમાં રહેશે.

૯. ઉપરોક્ત કારણોસર, આ ક્રિમિનલ અપીલ અંશતઃ મંજૂર કરવામાં આવે છે. સેશન્સ કેસ નં. ૨૨૩/૧૯૯૬ માં વિદ્વાન એડિશનલ સેશન્સ જજ, ખેડા મુ. નડિયાદ દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલ તારીખ ૧૮.૦૯.૧૯૯૭ નો ચુકાદો અને હુકમ નીચે મુજબની હદ સુધી સુધારવામાં આવે છે.

૧૦. અપીલકર્તા નં. ૧ એ કાચા કામના કેદી તરીકે એક વર્ષ એક મહિનો અને ૨૯ દિવસના સમયગાળા માટે અગાઉથી જ કેદ ભોગવી લીધી છે, જે તેમને મજરે આપવામાં આવશે. વિશેષ સંજોગો અને ***અંકુશ શિવાજી ગાયકવાડ વિરૂદ્ધ સ્ટેટ ઓફ મહારાષ્ટ્ર,* ૨૦૧૩ (૬) સ્કેલ ૭૭૮,** ના કેસમાં પ્રતિપાદિત કરવામાં આવેલા સિદ્ધાંતોને ધ્યાનમાં રાખીને, અપીલકર્તા નં. ૧ ને વળતર પેટે રૂ. ૨૫,૦૦૦/- ની રકમ ચૂકવવાનો નિર્દેશ આપવામાં આવે છે, જે મૃતકના પરિવારને ચૂકવવામાં આવશે. જો અપીલકર્તા નં. ૧ આજથી આઠ અઠવાડિયામાં વળતરની રકમ ચૂકવવામાં નિષ્ફળ રહે, તો ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા ફટકારવામાં

આવેલી સજા ભોગવવા માટે તેમણે જેલ સત્તાવાળાઓ સમક્ષ આત્મસમર્પણ કરવાનું રહેશે. જ્યાં સુધી અપીલકર્તા નં. ૨ નો સંબંધ છે, તેણી એક સ્ત્રી હોવાથી, તેમના પર લાદવામાં આવેલી સજા ઘટાડીને અગાઉ ભોગવેલી મુદત જેટલી કરવામાં આવે છે, જોકે, વિદ્વાન સેશન્સ જજ દ્વારા લાદવામાં આવેલા રૂ. ૬,૦૦૦/– ના દંડ ઉપરાંત દંડમાં રૂ. ૧૫,૦૦૦/– નો વધારો કરવામાં આવે છે. જો આજથી આઠ અઠવાડિયામાં દંડ ભરવામાં ન આવે, તો અપીલકર્તા નં. ૨ એ વિદ્વાન સેશન્સ જજ દ્વારા ફટકારવામાં આવેલી સજા જેટલી જ મુદત માટે કેદ ભોગવવાની રહેશે. રેકોર્ડ અને કાર્યવાહી તાત્કાલિક સંબંધિત ટ્રાયલ કોર્ટને પરત મોકલી આપવામાં આવે.

સહી/–

(કે.જે. ઠાકર, ન્યાયમૂર્તિ)

*મલેક

This is an AI-Assisted Translation.

==========

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

==========